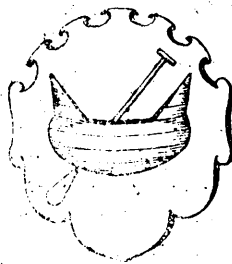

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI.

Redakcja i administracja
Plac Wolności 14. Tel. 78-00.
Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Ogłoszenie: Wiersz nonparel. (cztery szp. na stronie) **zł. 0.20**—Przed tekstem **zł. 0.55**—za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne **zł. 0.03** za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie **zł. 50.**—

Prenumerata: Miesięczn. **zł. 1.---**

Cena egzemplarza **zł. 0.25.**

Nr. 17. (292)

Łódź, wtorek 28 kwietnia 1925 r.

Rok VII.

Kwestja mieszkaniowa w Londynie.

Kwestja mieszkaniowa w Anglii, podobnie zresztą jak i we wszystkich krajach europejskich, stanowi dziś jedno z najważniejszych zagadnień społecznych, którego rozwiązanie, nawet tylko częściowe, najeżone jest niezliczonymi trudnościami. Mimo to Anglicy nie opuścili rąk bezradnie, przeciwnie, z konsekwencją i wytrwałością, cechującą rasę anglo-saską, zabrali się do pracy, aby zapobiec katastrofie.

Lata wojenne z konieczności były kilkoletnią luką w normalnem budownictwie, wskutek czego z chwilą zawarcia pokoju cała Anglja, a głównie to olbrzymie skupienie ludzkie, zwane Wielkim Londynem, stały w obliczu katastrofalnego głodu mieszkaniowego, któremu należało za każdą cenę zapobiec. Nadmiar złego ogromna liczba domów pozabawiona była reparacji i należytej konserwacji w ciągu blisko 6 lat wojennych, a że naogół budownictwo angielskie, z wyjątkiem chyba tylko fundamentalnych gmachów publicznych, nigdy nie odznaczało się ani solidnością, ani tembardziej estetyką, postanowiono za jednym zamachem zburzyć cały szereg przestarzałych gmachów i zastąpić je nowożytnymi.

Przedewszystkiem ze strony rządu ofiarowano stałe subsydjum jednorazowe tym wszystkim, którzy przystąpili do budowy domów mieszkalnych. Pomoc ta wydatnie przyczyniła się do zwiększenia ruchu budowlanego, gdyż stanowiła około 200 funtów sterlingów, czyli mniej więcej trzecią część przeciętnego domu, przeznaczonego dla jednej rodziny. Dzięki subsydjum już w kilka lat po zawarciu pokoju okolice podmiejskie Londynu i wszystkich większych miast angielskich zaroily się nowymi domami, powstały nowe dzielnice-ogrody, wypełniły się puste dotychczas przestrzenie mnóstwem gustownych domków-will, a podmiejskie koleje potywieraly szereg nowych stacyj i przystanków, aby zapewnić ludności dogodną i szybką komunikację ze srodkiem miasta. A że dbano przytem i o zewnętrzną wartość architektoniczną nowych domów, okolice nowo-powstałe odznaczają się, poza zupełnie nowoczesnem urządzeniem budynków, również przyjemnym wyglądem zewnętrznym. Dziś, choć daleko jeszcze do pomyslnego rozwiązania kwestji mieszkaniowej,

sytuacja polepszyła się znacznie i za lat kilka niewątpliwie zapanują w tej dziedzinie warunki normalne.

Nietylko jednak zmienił się w ten sposób plan okolic podmiejskich, gdyż również same miasta, jak np. Londyn, są dziś w stadium zmiany swego wyglądu zewnętrznego z powodu masowego burzenia wielu domów i powstania zupełnie nowego typu fundamentalnych gmachów, jakie jeszcze przed dwoma dziesiątkami lat były tu prawie niezbrane. Jest to masowa „modernizacja” Londynu, który zawsze odznaczał się dotychczas swym specjalnym rodzajem domów, jakie trudno było znaleźć w innych miastach europejskich. Dziś tym niegustownym, ponurym i zabrudzonym mgłą londyńską domom wypowiedziano wojnę.

Najjaskrawszym przykładem masowej przebudowy śródmieścia może być słynna Regent Street, — ta londyńska Rue de la Paix, — siedziba eleganckich sklepów. Szeroką tę arterję, pełną wielkomięjskiego ruchu, stopniowo i prawie niewidocznie przebudowano w ciągu ostatnich kilku lat. Poznikały szaro brunatne, zakopcone domy o charakterze nieokreślonym, o wąskich koszarowych oknach, płaskich dachach i wysokich kominach, a wzamian ich wyrosły białe, nowożytnie gmachy, specjalnie przystosowane na biura i sklepy i o linjach zewnętrznych, o ile nie artystycznych, to przynajmniej miłych dla oka i symetrycznych. A że prawo municypalne nie pozwala na budowę „drapaczy nieba” i ogranicza wysokość domów do 6—8 pięter normalnych, więc Londynowi nie grozi przeistoczenie jego ulic w pozbawione światła, słońca i powietrza nowojorskie ulice-wąwozy o ścianach z niebotycznych „skyscraperów”.

Za Regent Street przyszła kolej na owe znane chyba wszystkim na kuli ziemskiej skrzyżowanie kilku ulic, tworzące niewielki placyk, zwany Piccadilly Circus. I tu kilof „burzyciela domów” pozostawił po sobie ślady. Zniknął szereg charakterystycznych staroświeckich budynków i wzamian ich powstają nowożytnie gmachy, lepiej odpowiadające potrzebom wielkiego miasta. Potem przyszła kolej i na inne wielkie arterje miejskie, jak np. Strand, Oxford-Street i wreszcie samo City — to samo w mieście — i siedliska banków i biur i całego życia handlowego i finansowego metropolji. Runęły pod kilofami wąskie, oryginalne swą brzydotą i brakiem wygod, pociemniałe od starości siedziby dawnych banków i biur, poznikał nawet szereg kościołów, pozostawionych w puściznie przez średniowiecze i dziś zamkniętych, zniknęło wiele charakterystycznych, znanych wszystkim, którzy pracują w City, — budynków i szybko zaczęły wzrastać nowe, wielkie gmachy, zmieniając wielce charakter tej dzielnicy.

Londyn pracuje dziś wytrwale nad rozwiązaniem kwestji budowlanej, pracuje praktycznie, bo grozi mu ta plaga nowoczesna wszystkich wielkich skupień ludzkich — przeludnienie. Tam, gdzie w promieniu 12 kilometrów od środka miasta zamieszkuje blisko 10 milionów ludzi, nie można sprawy tej lekceważyć. Dziś Londyn dusi się i choć niejednemu szkoda owego dawnego, pełnego charakterystycznej szarzyzny, Londynu, skoro jednak miasto nie odpowiada obecnym wymaganiom higieny i jest za ciasne — trzeba je przebudować, albo... się w niem uduśić. Wybrano oczywiście to pierwsze.

O kształceniu urzędników komunalnych.

Bardzo cenne informacje i argumenty w związku ze sprawą kształcenia urzędników podał w artykułach zamieszczanych w ciągu 1924 r. w „Gazecie Administracji i Policji Państwowej” prof. Wł. L. Biegeleisen. Z artykułów tych dowiedzieliśmy się o pewnych, nieznanych w całości szerszemu ogółowi szczegółach co do niemieckiego i francuskiego systemu szkolenia administracji państwowej i samorządowej.

W Niemczech sprawą tą zajmuje się berlińska Akademia Administracyjna, która w porozumieniu z organizacjami urzędniczymi urządza wykłady i ćwiczenia, poświęcone kwestji urzędniczej, wydajności pracy, racjonalnej organizacji urzędów oraz bieżącym sprawom zawodowo-urzędniczym. Nadto dla urzędników ministerjalnych wprowadzono specjalny kurs naukowy o poziomie uniwersyteckim, a głównie dla urzędników z prowincji organizuje się kursy wakacyjne, dające zwięzły przegląd wiedzy i praktyki administracyjnej. Organizuje się np. tydzień policyjno-naukowy, komunalno-socjalny, luźne wykłady publiczne dla szerszych kół inteligencji urzędniczej, wydaje się specjalny rocznik urzędniczy.

Szkolnictwo administracyjno-gospodarcze Francji opiera się na odmiennych nieco zasadach, niż niemieckie. Podstawą jest tu wykształcenie zasadnicze na wyższych uczelniach, idące w kierunku wybitnie prawnym lub ekonomicznym, przyczem tylko dla specjalnych gałęzi służby (jak np. telegraficzno-pocztowej), są urządzone specjalne kursy fachowe. Jedną z najważniejszych uczelni gospodarczo-administracyjnych jest szkoła nauk politycznych w Paryżu, mająca specjalny wydział administracyjny dla słuchaczy, poświęcających się karierze urzędniczej. Studja w tej szkole obejmują kurs zwyczajny dwuletni lub trzyletni i roczny kurs dopełniający, mający na celu przygotowanie do egzaminów konkursowych na poszczególne stanowiska administracji państwowej.

Szkoła nauk politycznych w Paryżu stała się oddawna właściwie rodzajem akademii administracyjnej, jaką posiadają Niemcy, uczelnią kształcąca urzędników państwowych i samorządowych. Świadczy o tem statystyka kariery zawodowej słuchaczy szkoły z ostatnich lat 10-ciu. Na 67 kandydatów, którzy zdali egzamin konkursowy do „Rady Państwa”, 65 ukończyło szkołę nauk politycznych. W inspekcji finansów i rachunkowości państwowej wszyscy kandydaci z wyjątkiem 3-ch ukończyli szkołę nauk politycznych. W Ministerstwie Spraw Zagranicznych na 169¹ kandydatów — 135 rekrutowało się ze słuchaczy szkoły nauk politycznych i t. p. Cyfry te świadczą o wręcz decydujących dla czynnika urzędniczego studjach szkoły nauk politycznych, która obecnie jest oficjalną uczelnią, kształcąca urzędników administracyjnych wyższych szczebli we Francji. Różnicę ze stosunkami niemieckimi widzimy jedynie w braku krótkich lecz periodycznych kursów dla urzędników już pełniących służbę, celem zapoznania ich z nowymi zdobyczami nauki i praktyki.

Prof. Biegeleisen jest zdania, że u nas trzeba powołać w stolicy i w województwach specjalne kursy różnego poziomu naukowego, mające na celu podawanie urzędnikom administracyjnym całokształtu wiedzy ekonomiczno-administracyjnej, uzupełnianej stale najnowszymi doświadczeniami i uważa, że takie kursy należy urządzać periodycznie, gdyż wiedza i praktyka administracyjna nie stoi w miejscu. Poza działalnością żywym słowem musi być prowadzona akcja wydawnicza zarówno teoretyczna,

jak i stale informująca ogół urzędników administracyjnych „o faktach i zmianach w życiu gospodarczym i społecznym”.

Myśl ta ma poważne uzasadnienie. Pr. Biegeleisen słusznie podnosi, że w porównaniu z prawem cywilnym, dającym się dzięki jego prostocie i zasadniczości dostosować od czasów rzymskich instytucyj prawnych do najbardziej nowoczesnych stosunków, — prawo administracyjne ma do czynienia z ciągle zmiennymi urządzeniami gospodarczymi i społecznymi, nakazującymi specjalne postępowanie, oparte na nowych zasadach teorii i praktyki. W pracy administracyjnej nie wystarczy ogólna znajomość zasad teorii, wyniesionej z ławy szkolnej czy nawet uniwersyteckiej, zwłaszcza że uniwersytety nasze naukom gospodarczym nie wiele miejsca poświęcają, a prawo administracyjne jest na dalszym planie wobec olbrzymiego materiału prawa cywilnego, handlowego i wekslowego.

Przyszłe plantacje Warszawy.

Dział ogrodniczy miasta st. Warszawy, pozostający pod sprężystym kierownictwem p. dyrektora Danielewicza, przystąpił poza zwykłą konserwacją istniejących ogrodów, parków i skwerów, do urządzenia Parku na stokach Cytadeli warszawskiej, według planu zatwierdzonego przez Magistrat, z uwzględnieniem terenu dla wystaw i boisk na przekazanych miastu terenach ogólnej powierzchni około 25 ha. Park ten znajdzie się pomiędzy ulicami Wójtowską, Konwiktorską, Bonifraterską, plantem kolejowym i Wisłą.

Do chwili obecnej wykonane zostały roboty ziemne niwelacyjne na przestrzeni dochodzącej do 9 ha i na tej powierzchni przystąpiono już do urządzania dróg, boisk i placów. Jeszcze w roku bieżącym prawdopodobnie będzie można przystąpić do zadrzewienia, o ile, oczywiście, nie staną temu na przeszkodzie warunki atmosferyczne. Jednocześnie zamierzone jest ogrodzenie parku na długości 900 mtr., założenie hydrantów wodociągowych i zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego, aby już na wiosnę roku przyszłego tę część parku można było oddać na użytek publiczności.

Z pośród zabiegów, czynionych o wzbogacenie miasta w zieleni i zaspokojenie najpilniejszych wymagań w tym względzie, wymienić należy podjęcie starań o przekazanie miastu lasku Bielańskiego. Gdy starania te uwieńczone zostaną pomyślnym wynikiem, w co bynajmniej nie wątpimy, wówczas park na stokach Cytadeli byłby połączony bulwarem z laskiem Bielańskim i Młocińskim. Bo należy pamiętać, że plan regulacyjny przewiduje w sąsiedztwie lasku Bielańskiego liczne osiedla i z chwilą zaprowadzenia komunikacji tramwajowej, lasek ten stanie się celem wycieczek licznych sfer pracujących.

W lesie Młocińskim wykonywane są głównie roboty ziemne, które stanowią dalszy ciąg robót z lat poprzednich. Mają one na celu dokończenie drogi okólnej, boisk i placów sportowych. Wskutek znacznych zmian w poziomie terenów, przez które przebiegają drogi, zrobiono w niektórych miejscach nasypy. Zbocza nasypów i wykopów są wykładane darnią, zdejmowaną ze skrajów łąki. Pozatem w lesie Młocińskim prowadzone są roboty przy naprawie wału ochronnego, który uległ zniszczeniu podczas ostatniego wylewu Wisły.

Wobec zajęcia terenu szkółek drzewnych na placu Broni przez władze państwowe i rozpoczęcia tam budowy komory celnej i bocznic kolejowych, zaszła pilna potrzeba przeniesienia szkółek drzew i krzewów na wyznaczone przez Magistrat z folwarku Rakowiec tereny przy ul. Rakowieckiej.

Obecnie przystąpiono również do zadrzewienia terenu, przeznaczonego na boisko dla młodzieży w ogródku S-to Krzyskim na placu Starynkiewicza, naprzeciw szpitala Dzieciątka Jezus.

Wzdłuż plantu kolejowego od Nowej Pragi do Nowego-Brudna, naprzeciw cmentarzy katolickiego i żydowskiego, ma być w przyszłości urządzony park, któryby zaspokajał potrzeby ludności tej okolicy, pozabawionej zupełnie parku.

Z istniejących zadrzewień na terenie Warszawy, projektuje się w roku 1925 zasadnicze przeróbki skwerów na pl. Krasieńskich i Bankowym, które nie są szarmonizowane z otoczeniem. Skwery na tych placach będą przystosowane do monumentalnych i pięknych gmachów, przed którymi się rozpościerają.

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

SPRAWOZDANIE

Oddziału Szpitalnictwa za m. luty
1925 roku.

Ruch chorych w szpitalach miejskich i prywatnych.

szpitale miejskie:	poz. I. II. 25r	na poz. III. 25 r.	ilość dni szp.
Radogószcz	247	294	7994
św. Józefa	130	133	4081
" Aleksandra	99	96	2660
" Marji Magd."	69	67	2109
San. w Chojnach	78	80	2177
Szpit. Zapas.	43	—	584
Zbiornia M.	39	41	1171
Razem	714	711	20776
Szpitale społeczne:			
Kochanówka	278	280	7843
Ewangelicki	65	67	1904
Anny Marji	159	171	4453
Poznański	146	150	4228
Razem	648	668	18428
Zakł. Położnicze:			
Ch. Tow. Dobr.	46	41	1372
Żyd. Tow. Dobr.	33	29	978
Razem	79	70	2350
Ogółem:	1441	1449	41554

Przez Wydział Zdrowotności Publicznej zostało skierowanych do:

Szpitali miejsk.	714	711	20778
Kochanówka	157	156	4684
Kocborowo	184	184	5143
Tworki	9	9	252
Warta	8	8	224
Zakł. dla Epil.	22	22	616
Ewangelicki	3	2	74
Poznańskich	26	25	744
Anny Marji	70	72	1972
Z. Poł. Ch. T. D.	20	19	546
" " Żyd. " "	17	19	630
Różne szpit. zam.	—	—	3

Ogółem: 1230 1227 35663

Z 962 chorych przyjętych w m. lutym 1925 r. na rachunek Wydziału Zdrowotności Publicznej chorych płatnych było 245 t. j. 25,4% mianowicie: na rachunek instytucji państwowych 26, na pisemne polecenia gmin 39, na koszt Kasy Chorych 180, chorych częściowo płatnych i wątpliwych płatników było 344 t. j. 35,8% mianowicie: spłacających w ratach 59, ubogich chrześcijan, przynależnych do gmin zamiejscowych 285. Bezpłatnych 373 t. j. 38,8% mianowicie: ubogich żydów przynależnych do gmin zamiejscowych 126, ubogich łodzian 73, o nieustalonej przynależności 25, członków Kasy Chorych 149.

Ruch chorych w ambulatorjach miejskich i społecznych.

MIEJSKIE.

I. Ambulat. M.	460
zgłosz. powt.	2497
II. Ambulat. Miejskie	633
zgłosz. powt.	1420
Ambulat. Jaglicze	116
zgłosz. powt.	3469
Ambulat. Dentystyczne	177
zgłosz. powt.	689
I. Ambulat. Szkolne	798
zgłosz. powt.	2698
II. Ambulat. Szkolne	172
zgłosz. powt.	1131
III. Ambulat. Szkolne	1168
zgłosz. powt.	1611

Razem: 17039

SPOŁECZNE.

Anny Marji	905
Poznańskich	1297
Linas Chach.	2050

Razem: 4252

Ogółem: 21291

Sekcja do walki z gruźlicą.

Zgłosiło się w m. lutym r. b. 835 osób, w tem do poradni 821, do pracowni rozpoznawczej 9, do leczenia tuberkulinią 5. Chrześcijan 543, żydów 292, w tem dorosłych 345, dzieci 490. Zbadano klinicznie 710 osób, dorosłych 319, dzieci 391. Chrześcijan 459, żydów 251. Ogółem skierowano 710 osób; mianowicie: do fotografii reontgenowskiej 1, do naświetlania Roentgenem 2, do szpitala 24, do leczenia ambulatoryjnego 153, do konsultanta chojeńskiego szpitala dla lekko-gruźliczych 80, na obserwację szpitalną 36, do kontroli powtórnej 137, do sanatorium szkolnego 179, do uzdrowisk 32, do naświetlań lampą Kischa 39, stwierdzono brak objawów gruźlicy czynnej u 27 osób. Zbadano przez konsultanta szpitala dla lekko-gruźliczych 58 chorych, w tem chrześcijan 40, żydów 18. Stacja tuberkulinowa dokonała zastrzyknięć tuberkulinowych rozpoznawczych 310,

lecniczych 86. Stacja światłolecznicza dokonała naświetlań lampami Kischa 765, nałożono opatrunków 32.

Pracownia Rozpoznawcza dokonała badań płwocin na pałeczki Kocha u 135 osób, w tem chrześcijan 102, żydów 33. Stwierdzono zarazki u 8 chorych, nie znaleziono u 127. Badań krwi na odczyn Bierneckiego 21. Sanitarjuszka dokonała wywiadów w mieszkaniach u chorych 231. Ogólna suma świadczeń i zabiegów Sekcji do Walki z Gruźlicą 2667.

Odświeżbiarnia.

Zgłosiło się po poradę 434 osób. Udzielono pomocy 59 osobom. Mężczyzn 8, kobiet 6, dzieci 45. Dokonano dezynfekcji kąpeli i natrysków 414, nacierañ maścią Wilkinsona 43, nacierañ płynem Fleminga 103, średnia liczba zabiegów 2,3. Wyleczono 55 osób.

Prosektorjum.

W m. lutym r. b. przywieziono 18 zwłok. Dokonano sekcji klinicznych 9, sądowych 7, oględzin zwłok 11, rozbiorów histopatologicznych 19

Miejskie Pogotowie Ratunkowe.

W m. lutym r. b. wypadków było 410 (t. j. minim. 6, średnio 14,64 maksimum 23). Od godz. 9 rano do 9 wiecz. 282, od godz. 9 wiecz do 9 rano 128. Udzielono pomocy na stacji 49, wyjazdów 351. Odwołano 17, nie zastano 14, odmówiono 13. Udzielono pomocy ogółem 366 osobom, w tem mężczyznom 167, kobietom 167, dzieciom do lat 15—32. Uszkodzeń zewnętrznych 156, nagłych zapaść 140, otrucia i uduszenia 28, porody i poronienia 26, obłąkania 6, symulacja 2, śmierć nagła 8. Przyczyny wypadków: upadki, uderzenia i poranienia 111, najechania i przejechania 10, rozprawy nożowe 13, zamachy samobójcze 20, samobójstwa 4, zacinanie 6, oparzenia 3, otrucia alkoholem 4, nędzę 57, inne 137.

Miejski Oddział Przewozu Chorych.

W m. lutym r. b. wysłano karetki do 332 chorych, przewieziono 296, zwłok zmarłych 5, nie przewieziono chorych 30, zwłok zmarłych 1. Rodzaj chorób: na dur plamisty 1, dur brzuszny 34, ospa 1, odra 5, błonica 1, róża 2, grypa 1, zapalenie płuc 4, gruźlica 64, gorączka płożowa 3, zakażenie krwi 2, przymiot 3. Na choroby nie zakaźne: obłąkania 5, inne 162.

Miejska Apteka Szpitalna.

W m. lutym r. b. wydała artykułów pojedynczych 1749, recept złożonych 3581.

SPRAWOZDANIE

Oddział Sanitarny przy Wydz. Zdrowot. Publicznej
za m. luty 1925 roku.

I. Ogłędziny sanitarne.

Liczba dokonanych ogłędzin sanitarnych.

	w miesiącu sprawozd. poprzedz.	
nieruchomości	1248	941
miejsce sprzedaży	474	414
przedsięb. i zakład.	312	265
przesłano do anal.	95	27

Na uwagę zasługuje znacznie zwiększona (w porównaniu ze styczniem) ilość ogłędzin sanitarnych, zwłaszcza nieruchomości; również więcej niż trzykrotnie zwiększono ilość artykułów spożywczych, przesłanych do analizy.

Sperządzono protokółów:

	w miesiącu sprawozd. poprzedz.	
policyjno-sądow.	72	111
zalatwiono polubownie spraw w dozorach	499	368

II. Stan zdrowotny miasta.

a) Zachorowania na choroby ostro-zakaźne.

w miesiącu
sprawozd. poprzedz.

dur plamisty	4	—
„ brzuszny	25	30
czerwonka	—	1
plonica	25	49
błonica	35	51
róża	5	7
drewnica karku epidem.	—	2
gorączka płożowa	5	9
odra	264	393
krztusiec	26	18

Z powyższego wynika, iż poza zwiększeniem się ilości zachorowań na krztusiec i zjawieniem się 4 wypadków tyf. plamistego, (obejmującego 2 ogniska choroby, z których jedno stwierdzono, jako zamiejscowe), wszystkie inne choroby zakaźne uległy wybitnemu zmniejszeniu się.

b) Zgony.

Dokonano ogłędz. zwł. w lutym 175
" " " w styczniu 151

III. Walka z chorob. zakaźnymi.

1. Walka z tyfusem brzuszny:

Przeprowadzono szczepienia przeciwtyfusowe w postaci pigulek u otoczenia chorych i chorych ogółem u 376 osób (w miesiącu poprzednim 1844).

Zbadano w Instytucie Badawczym wodę pod względem chemicznym ze studzien	48	(35)
z tego uznano jako zdatną do picia wodę	24	(18)
jako zdatną po przegot.	10	(6)
„ niezdatną	10	(9)
„ szkodliwą	4	(2)

Zbadano w Pracowni Bakteriologicznej wodę pod względem bakterj. ze studzien	58	(57)
Dokonano noc. ogl. san.	10	(9)
Skontrol. dołów biolog.	11	(60)

Ze względu na znaczną ilość zbadanych studzien pod względem technicznym skontrolowano w lutym znacznie mniej dołów biologicznych, niż w styczniu.

IV. Działalność poszczególnych Instytucyj Oddziału Sanitarnego.

1. Miejska Izba Odkazająca.

a) dokonano odkażeń ogółem po chorobach 249 (251) w 528 (485) ubikacjach o pojemności 133.051 m³ (30.876) m³

b) odkazono rzeczy 742 sztuk, wagi 2,412 kg. (w miesiącu poprzednim 265 sztuk, wagi 551 kg.)

Na uwagę zasługuje znacznie większa ilość odkazonych rzeczy, niż w styczniu, w związku z kilkoma wypadkami tyf. plamistego.

2. Zakłady Kąpielowe.

a) I Miejski Zak. Kąp. ul. Wodna 25.

wykąpano	13.842	(12.443)
ostrzyżono	582	(545)
odwieszono	257	(201)

b) II Miejski Zak. Kąp. Szkolna 11.

wykąpano	18.052	(13.917)
ostrzyżono	997	—
odwieszono	6.385	—

Z ogólnej ilości kąpeli przypada.

1. Kąpeli płatnych 10.453 (10.673)
2. " dzieci szkolnych 17.173 (12.637)
3. Kąpeli różnych zawieszonych osób 2.906 (1.709)
4. Kąpeli przymusowych 1.079 (484)
5. Kąpeli na rach. Kasy Chorych 278 (648)
6. Kąpeli otoczeni po chorobach zakaźnych 5 —
7. Kąpeli bezpłat. — (209)

Z tego widać że ilość wykąpanych w obu zakładach w lutym znacznie przewyższa takąż ilość w styczniu.

3. Dom Izolacyjny.

- a) przyjęto z powodu podejrzenia na tyfus plamisty osób 5 —
- b) ilość dni izolac. wynosi 15 —
- c) wypisano do domu po ukończeniu okresu izolacji osób 5 —

d) na miesiąc następn. t. j. marzec RAZOSTAŁO osób 5 —

4. Miejska Pracownia Bakterjol.

dokonała badań 916 (941)

5. Sekcja do Walki z Jaglicą.

- a) zgłosiło się chorych na oczy do zbadania po raz I-szy 550 (627)
 - z tego 1. wezwanych zgłosiło się osób 488 (537)
 - 2. z wstępcami 62 (90)
- b) zaopiniowano chorych na jaglicę 121 (139)
- b) z tego zarejestrowano nowych zachorowań na jaglicę 21 (20)

V. Propaganda.

Na wyst. Higi. lek. sanitas ogłosili pogadankę 36 (85)

SPRAWOZDANIE

Urzędu Weterynaryjnego

za m. luty 1925 rok.

I. Choroby zaraźliwe zwierzęce.

Wścieklizna psów.

Stwierdzono 2 nowe wypadki na Dołach ul. Aleksandrowskiej Nr. 160.

Nosacizna: Przy ul. Brzeskiej pod Nr. 19 został zniszczony koń chory, i pozostaje pod obserwacją. Przy ul. Łagiewnickiej pod Nr. 53 po zniszczeniu 1 konia chorego punkt zlikwidowano.

II. Rakarnta.

Dostarczono i zniszczono trupów końskich 23, innych zwierząt 22.

Prócz tego zniszczono 120 złowionych psów, waleśających się.

III. Dozór weterynaryjny nad zwierzętami handlowanymi i stowcami zwierzęcymi.

Na targowisku zbadano 285 koni.

Na stacjach kolejowych zbadano: koni 4, bydła rogatego 1.534 szt.,

cieląt 57, owiec 1321, trzody chlewnej 1052, drobiu 5441 szt., mięsa 10.349 kg., łożu 1415 kg., kiszek 1760 kg., skór 1931 szt., innych produktów 25.800 kg.

IV. Dozór weterynaryjno-sanitarny:

Dokonano oględzin sklepów ze sprzedażą mięsa i ryb 300, hal 2, stajen 99, obór 136, chlewni 7, rzeźni dla ptactwa 8, razem 552 oględzin, podczas których sporządzono 67 protokołów policyjnych. Ponadto lekarze weterynaryjni przyjmowali udział w 18 komisjach.

V. Rzeźnie.

Miejska: Zabito bydła rogatego 1291 szt., cieląt 1957, owiec 351, kóz 2, trzody chlewnej 7961 sztuk i koni 26.

Bałucka: zabito bydła rog. 1898 szt., cieląt 3036, owiec 1062, kóz 3, trzody chlewnej 2959 i koni 60.

Kronika miejska.

— **Budowa nowego gmachu szkolnego.** Na wniosek Wydziału Oświaty i Kultury, Magistrat postanowił przystąpić jeszcze w b. roku do budowy gmachu szkoły powszechnej o 13 klasach wykładowych na placu miejskim przy ul. Wspólnej Nr. 3/5, zobowiązując się do pokrycia 50% kosztów budowy, zgodnie z ustawą „O budowie publicznych szkół powszechnych” z dnia 17 lutego 1922 roku. Jednocześnie Magistrat postanowił wezwać Komitet Budowy Szkół Powszechnych do opracowania planów i kosztorysu tej budowy.

— **Budowa miejskiego szpitala powszechnego.** W związku z okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych No. 1552/25 z dnia 28 lutego 1925 roku, dotyczącym pożyczek na inwestycje samorządowe, oraz sprawą oddania władzom kolejowym terenów Polesia Włodzkiego, które miały być przeznaczone pod budowę miejskiego szpitala powszechnego, — delegacja Wydziału Zdrowotności Publicznej

uchwaliła zwrócić się do Magistratu z prośbą: 1) o definitywne ustalenie miejsca pod budowę wspomnianego szpitala i rozpisanie konkursu na sporządzenie planu projektowanych zabudowań szpitalnych, oraz 2) o wszczęcie starań, mających na celu uzyskanie pożyczki inwestycyjnej w sumie 3.750.000 zł., która przeznaczona była na budowę własnego szpitala powszechnego.

— **Budowa stacji tramwajowej na rynku Bałuckim.** Na posiedzeniu Magistratu w dniu 15 b. m. w myśl wniosku Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich postanowiono udzielić zezwolenia Dyrekcji Łódzkich Elektrycznych Kolejek Dojazdowych na wybudowanie stacji osobowej na rynku Bałuckim z następującymi zastrzeżeniami: 1) że wydanie zezwolenia nie przesądza w niczem sprawy rynku Bałuckiego, toczącej się w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie; 2) że Dyrekcja Łódzkich Elektrycznych Kolejek Dojazdowych zobowiązana jest wybudować w terminie jaknajkrótszym od dnia uruchomienia stacji budynek stacyjny na rynku Bałuckim, przyczem projekt budynku powinien być przedstawiony Magistratowi do zaopiniowania; 3) że, z chwilą wybudowania stacji centralnej na rynku Bałuckim, dotychczasowy przystanek przy ul. Zgierskiej zostanie skasowany.

— **W sprawach kanalizacyjnych.** Na posiedzeniu w dniu 17 b. m. Magistrat zatwierdził wniosek Wydziału Kanalizacji i Wodociągów, dotyczące zaprowadzenia kontroli nad wykonywanymi instalacjami kanalizacyjno-wodociągowymi w nowych lub przebudowywanych pomieszczeniach, o ile budowle te położone są przy ulicach, które w najbliższej przyszłości zostaną skanalizowane, lub też o ile właściciel posesji wyrazi życzenie wykonania instalacji wodociągowo-kanalizacyjnej w swej posesji. —

W czynnościach tych Wydział Kanalizacji i Wodociągów kierować się będzie: w części ogólnoprawnej — przepisami już zatwierdzonemi przez Radę Miejską dnia 11 stycznia 1922 roku, w części zaś technicznej — przepisami o kanalizacji nieruchomości m. st. Warszawy z roku 1925.

W związku z powyższem Inspekcja Budowlana przy zatwierdzaniu projektów nowo-wznoszonych budowli będzie uprzedzać ich właścicieli, że w ich interesie leży wykonanie instalacji kanalizacyjno-wodociągowej w porozumieniu z Wydziałem Kanalizacji i Wodociągów.

— **W sprawie polityki budowlanej miasta.** Na posiedzeniu Magistratu w dniu 15 b. m. omawiano m. in. sprawy polityki gruntowej i budowlanej miasta, przyczem, postanowiono wezwać Wydział Budownictwa do opracowania i złożenia w terminie 2-miesięcznym konkretnych planów co do wszystkich niezabudowanych placów miejskich.

Jednocześnie postanowiono wyłonić komisję wykonawczą z 5 osób (z prawem kooptacji i korzystania z pomocniczych sił biurowych), która zajmować się będzie sprawami zakupów lub sprzedaży gruntów; wnioski komisji wykonawczej rozpatrywane będą przez t. zw. stałą komisję do zakupu gruntów. W skład komisji wykonawczej wchodzi: pp. wiceprezydent Groszkowski, ławnik inż. Folkierski, ławnik Kulamowicz, ławnik Bednarczyk oraz radca prawny Magistratu adw. Żelazowski.

— **Z Sekcji epidemiologicznej Wydziału Zdrowotności Publicznej.** Przy Oddziale Sanitarnym Wydziału Zdrowotności Publicznej została zorganizowana sekcja epidemiologiczna. Na pierwszym posiedzeniu sekcji, odbytem pod przewodnictwem inspektora sanitarnego m. Łodzi, d-ra Starzyńskiego, obecni byli: dr. T. Załęski, kierownik Miejskiej

Pracowni Bakterjologicznej, inż. St. Kempński, kierownik Instytutu Badawczego, inż. Rodewald, kierownik Oddziału Mechanicznego W. B., St. Kempner, naczelnik Wydziału Zdrowotności Publicznej, inż. Kłoczkowski, kierownik Miejskiej Izby odkażającej. Konferencję zagał nac. Wydziału Zdrowotności Publicznej, p. Kempner, zaznaczając, iż wzrastające potrzeby sanitarne miasta skłoniły Wydział Zdrowotności Publicznej do stworzenia nowej placówki, która by miała za zadanie obmyślać środki zaradcze przeciwko rozszerzaniu się panujących w Łodzi epidemii wogóle, w szczególności zaś decydować m. in. w sprawach wód studziennych, zakwestjonowanych na skutek przeprowadzonych badań. Sekcja jest organem doradczym Oddziału Sanitarnego i jako taka składa się wyłącznie z fachowców. Dążeniem Wydziału będzie, ażeby sekcja możliwie najszerszej rozwinęła swą pracę i aby w przyszłości stała się samodzielną jednostką w organizacji Wydziału Zdrowotności Publicznej na wzór istniejącej Sekcji do walki z gruźlicą. Nowo-powstająca sekcja epidemiologiczna posiadać będzie w roku 1925 do swego rozporządzenia na badania epidemiologiczne studzien oraz pomoc ubogim mieszkańcom na środki dezynfekcyjne sumę 1527 zł. 30 gr. Suma ta jest niezależna od kredytów, przewidzianych w zamierzeniach skarbowych dla Miejskiej Izby Odkazającej, laboratorium i t. p.

Jednym z koniecznych warunków zdrowia ludności miejskiej, jak podkreślił dr. Starzyński — jest dostarczenie dobrej wody do picia; tymczasem — jak widać z posiadanego materiału, zaledwie 50% studzien łódzkich posiada dobrą wodę do picia (pozostała ilość albo zupełnie niezdatna jest do użytku albo dopiero po przegotowaniu). Ogółem zbadano około 800 posesyj. Badane były przede wszystkim te

studnie, które mogły budzić podejrzenie, że są rozsądnymi duru brzuszego; następnie studnie, z których korzystają dzieci miejskich szkół powszechnych. Na przeszło 500 studzien, zbadanych pod względem chemicznym, wodę zdatną do użytku znaleziono w 261 studniach, zdatną po przegotowaniu w 102, szkodliwych zaś — przeszło 100.

Na 139 szkolnych posesjach zbadano chemicznie wodę w 133 studniach; w tej ilości niezdatnych było tylko 25. Bakteriologicznie jednak czystych było zaledwie 9.

Reasumując to wszystko, postanowiono ustalić: 1) jakie warunki uprawniają do bezwzględnej zamknięcia studni; 2) czy znalezienie bakterji okrężnicy wystarcza do zamknięcia studni; 3) czy odkażanie studzien jest wskazane i w jakich warunkach; 4) czy głębsze wiercenie poszczególnych studzien jest pożądane i czy da dobre wyniki.

Po przeprowadzonej ogólnej dyskusji postanowiono jedną ze zbadanych studzien zasypać, wodę ze studzien zbadać chemicznie, 8 studzien zamknąć, oraz w 7 studniach dokonać specjalnych prób.

— W sprawie podatku od lokali.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi dokonał wymiaru podatku od lokali i zbytku mieszkaniowego na rok 1925 i od 2 tygodni centralna ekspedycja doręcza wezwania płatnicze. Płatnicy, którzy chcieliby dowiedzieć się przed otrzymaniem wezwania o wysokości wymiaru lub t. p., mogą otrzymać potrzebne informacje w Wydziale Podatkowym (Plac Wolności Nr. 2, pokój Nr. 5) codziennie między godziną 10 a 12 przed południem.

Nadmienia się, że w poprzednich latach nakazy płatnicze były doręczane znacznie później: za rok 1922 — do 31 stycznia 1923, za rok 1923 — do końca marca 1924, a za rok 1924 we wrześniu i październiku 1924; wskutek tego zamiast w ustawowych terminach płatności: 1 stycznia, 1 kwietnia, 1 lipca i 1 październi-

płatnicy musieli płacić całą należność w jednym terminie. Tegoroczne nieznaczne opóźnienie spowodowane zostało wprowadzeniem przez władze nadzorcze poprawek do uchwały Rady Miejskiej z dn. 18/XII-1924 r., polegających na tem, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie zgodziło się na zwolnienie od podatku lokali, za które komorne w roku 1914 wynosiło mniej niż rbl. 150 i że zażądało pobrania tego podatku od kooperatyw i związków.

— Egzamin w szkołach miejskich.

Wydział Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi podaje do wiadomości, że podania kandydatów o dopuszczenie do egzaminów wstępnych do kl. 4-ej Miejskiego Gimnazjum Męskiego (ul. Sienkiewicza 47); do kl. 1-ej Specjalnej Miejskiej Szkoły Handlowej Męskiej (ul. Kilińskiego 109); na kurs I-y Miejskiego Sem. Naucz. Męskiego (ul. Czerwona 8); na kurs I-y Miejskiego Sem. Naucz. Żeńskiego (ul. Zagajnikowa 34) przyjmować będą kancelarje tych szkół od 5-go do 20-go maja r. b. w godzinach od 9-ej do 13-ej.

Do podania podpisanego przez rodziców lub opiekunów kandydata, powinny być dołączone: 1) metryka urodzenia, 2) świadectwo powtórnego szczepienia ospy, 3) świadectwa szkolne, nadto od kandydatów (ek) do Seminarjum Nauczycielskiego wymagany jest własnoręcznie napisany krótki życiorys.

Od kandydatów (ek) do Seminarjum Nauczycielskiego i od kandydatów do Szkoły Handlowej wymagane jest ukończenie 7 klas szkoły powszechnej lub 4 klas gimnazjalnych.

Jednocześnie z wniesieniem podania należy wpłacić w kancelarji szkolnej takse egzaminacyjną w wysokości 3 złotych.

O terminach egzaminów kandydaci powiadomieni będą przy składaniu podań w kancelarjach szkolnych.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 13.

Wykonując uchwałę Prezydium Magistratu Nr. 370 z dnia 19 marca 1925 roku, poleca się zawiadomić wszystkich pracowników Zarządu m. Łodzi, że wobec zakwestjonowania przez Urząd Wojewódzki w Łodzi reskrytem Nr. SM. 98/57 z dnia 6 lutego 1925 roku nowouchwalonych przez Radę Miejską przepisów o prawach i obowiązkach pracowników Zarządu m. Łodzi (t. j. pragmatyki służbowej i wszystkich związanych z nią przepisów) — Magistrat zmuszony jest unieważnić okólnik swój Nr. 2.-P. 56/25 I z dnia 3 stycznia 1925 roku w części, dotyczącej się wprowadzenia w życie z dniem 1 stycznia 1925 roku „Pragmatyki służbowej dla pracowników Zarządu m. Łodzi”.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, iż w związku z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o dostosowaniu plac członków Zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 118, poz. 1073) oraz w związku z wyżej wymienionym reskrytem Urządu Wojewódzkiego w Łodzi — Magistrat zmuszony jest wymówić pracę z terminem zwolnienia w dniu 1 lipca 1925 roku wszystkim pracownikom Zarządu m. Łodzi.

Łódź, dnia 27 marca 1925 roku.
Prezydent (—) M. Cynarski

Dyrektor

Zarządu Głównego
(—) J. Zalewski.

Z życia miast polskich.

Przerachowanie zobowiązań miejskich.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych ustaliło zasa-

dę, iż obligacje tych związków powinny być zwaloryzowane w tej wysokości, w jakiej, przerachowywane są pożyczki zabezpieczone na hipotekach odpowiednich miast.

W wykonaniu przepisów tego rozporządzenia samorządy miejskie przystępują obecnie do opracowania planów konwersji obligacyj miejskich.

Jednym z pierwszych plan taki opracował w ogólnych zarysach magistrat m. stoł. Warszawy i w chwili obecnej porozumiewa się z ministerstwem skarbu co do poszczególnych kwestyj, wylaniających się przy konwertowaniu obligacyj.

W dn. 15 b. m. odbyła się również w Poznaniu konferencja przedstawicieli miast Wielkopolski i Pomorza z udziałem delegata ministerstwa skarbu dr. Kulikowskiego. Konferencja poświęcona była ustaleniu zasad oraz techniki konwersji obligacyj miejskich na obszarze b. zaboru pruskiego. — Ustalono ogólne wytyczne postępowania przy konwersji oraz wskazano zarządzenia niezbędne do wydania przez władze centralne celem należytego przeprowadzenia konwersji zobowiązań miejskich.

Miejskie instytucje dobroczynne.

W budżecie m. st. Warszawy na r. 1925 przewidziano około I i pół miliona złotych na inwestycje w dziedzinie opieki społecznej. Z najważniejszych robót, jakie w tej dziedzinie miasto podejmuje, wymienić należy: budowę lub kupno domu dla przytułku noclegowego, budowę domu dla repatriantów lub eksmitowanych z wyroków sądowych, rozszerzenie schroniska starców św. Ducha przy ul. Przyrynek i schroniska przy ul. Wolność, budowę takiekoż schroniska dla starców-żydów, dokończenie budowy oficyny domu noclegowego dla kobiet, dalej urządzenie zakładu dla dzieci niedorozwiniętych oraz rozszerzenie instytutu dla moralnie zaniedbanych chłopców.

W tej chwili wydział opieki społecznej przygotowuje schronisko dla „chroników” przy ul. Przebieg w celu uwolnienia szeregu łóżek w szpitalach miejskich, bursę dla chłopców przy ul. Żelaznej oraz zakład dla moralnie zaniedbanych dziewcząt w Henrykowie.

Niezależnie od tych poczynań, podejmowanych przez magistrat z tytułu ciężących na gminie obowiązków w dziedzinie opieki społecznej, wydział wszedł w układ z katolickim Tow. grzebania umarłych w celu chowania zwłok ubogich mieszkańców stolicy.

Nowy zakład kąpielowy w Warszawie.

Magistrat projektuje budowę wielkiego zakładu kąpielowego z basenami na posesji przy zbiegu ulic Leszczyńskiej i Nadbrzeżnej. Miejsce to obrano w tym celu, by zakład mógł korzystać z wody ciepłej, dostarczanej przez sąsiednią elektrownię.

W celu zbadania całego planu i opracowania wniosków konkretnych magistrat powołał specjalną komisję pod przewodnictwem ławnika inż. Kuksza.

Komisja rozważy sprawę w ciągu 2-ech tygodni.

Elektrownia warszawska spuszcza obecnie do Wisły około 1000 m. kub. na godzinę wody ogrzanej do 100 stopni C. w miesiącach zimowych, do 250 stopni C. w miesiącach letnich. W tych warunkach zakład kąpielowy mógłby wykopać około 5000 osób dziennie. Wydział zdrowia publicznego zaproponował wobec tego urządzenie basenów do pływania z ciepłą wodą bieżącą, natrysków, wanien oraz wszelkich urządzeń niezbędnych do higieny ciała, nie wyłączając zabiegów elektro-technicznych, masażu, kąpeli słonecznych i t. p.

Woda z elektrowni dostarczana będzie bezpłatnie.

Zakład podzielony będzie na dwa oddziały: dla kobiet i mężczyzn.

Zakłady spalania śmieci.

Specjalna Komisja magistratu m. Warszawy, powołana do rozważenia sprawy usuwania śmieci domowych i odpowiedniej ich utylizacji, zgłosiła propozycję wystąpienia do rady miejskiej z projektem wydania odpowiednich przepisów, regulujących sprawę wywózki śmieci domowych. Przepisy takie zostały przez radę miejską zatwierdzone w d. 16 października 1924 r. w związku z ich realizacją, zachodzi potrzeba wyjednania odpowiednich kredytów na zakup samochodów, naczyń śmietników i t. p. Obecnie komisja rozważała sprawę racjonalnej utylizacji śmieci i doszła do wniosku, że tereny po b. Gliniankach, służące dziś za miejsce zwalania śmieci, wobec tego, iż znajdują się w pobliżu osiedli ludzkich, powinny być skasowane. Śmiecie powinny być spalane, a ponieważ istniejący zakład spalania nie jest w możności spalić całej ilości śmieci, jakiej dostarcza Warszawa, przeto zachodzi potrzeba nabycia terenów w odpowiednich punktach miasta dla wybudowania zakładów spalania śmieci. Tereny takie są już upatrzone na Pradze, w Sielcach i na Woli.

Wniosek o nabycie terenów pod budowę nowych zakładów spalania śmieci magistrat zaakceptował.

Pożyczka inwestycyjna dla Żyrardowa.

Magistrat m. Żyrardowa w wykonaniu uchwały Rady miejskiej wystąpił za pośrednictwem pana wojewody warszawskiego do Ministerstwa Skarbu z petycją o przyznanie miastu pożyczki inwestycyjnej w wysokości 750 tysięcy zł. w celu uruchomienia robót miejskich dla zatrudnienia bezrobotnych.

Żyrardów jest miastem wydzielo-

nem z powiatu o typie miasta fabryczno-przemysłowego z 26,000 liczbą mieszkańców, w czem robotnicy stanowią około 87 proc. ludności miasta.

Wskutek działań wojennych zniszczone zostały w Żyrardowie całkowicie warszaty pracy, przyczem kilka tysięcy robotników pozbawionych zostało możności zarobkowania. Odbudowane częściowo i uruchomione zakłady żyrardowskie i pozostałe fabryki dały pracę niespełna 6 tysiącom osób, — kilka jednak tysięcy robotników pozostało bez środków do życia.

Miasto podejmowało dotychczas akcję pomocy bezrobotnym drogą uruchomienia robót publicznych w granicach zdolności finansowej miasta. — Wysiłki te jednak nie dawały poważniejszych rezultatów i obejmowały zaledwie pewien odsetek osób poszukujących pracy.

W związku z ciężkiem położeniem gospodarczem Państwa oraz trudnościami uruchomienia jakichkolwiek robót liczba bezrobotnych na terenie Żyrardowa sięga obecnie cyfry 1700 osób.

Projekt miejskich robót inwestycyjnych dla zatrudnienia bezrobotnych po otrzymaniu pożyczki od Ministerstwa Skarbu, która została magistratowi w całości przyznana, przedstawia się następująco:

a) inwestycje miejskie przewidziane w preliminarzu budżetowym:
1) kanalizacja miasta 74.000 zł. 2) Budowa domu miejskiego przy ul. Sienkiewicza 50.000 zł. 3) Przebudowa budynku powięziennego 7.000 zł. 4) Budowa nowego rynku targowego 30.500 zł. 5) Budowa drogi szosowej Żyrardów—Warszawa 48.000 zł. 6) Budowa ulic miejskich 49.000 zł. 7) Przebudowa ul. Wiskickiej 32.000.

b) zamierzone inwestycje miejskie w związku z projektem pożyczki obligacyjnej:

1) Budowa szkoły miejskiej 125.000 zł.

2) Budowa kanału (powiększenie robót) 58.000.

3) Budowa ulic miejskich 414.000.

4) Budowa kramów miejskich 60.000 zł.

Ze Lwowa.

Po dłuższych rozprawach uchwaliła rada miejska utworzenie „Wielkiego Lwowa”. Sprawa powyższą ciągnie się już od lat kilkunastu, musiała spoczywać również z powodu wojny. Powyższą uchwałą rady miejskiej przyłączono do Lwowa obszar 29 km. kw., posiadający 31.000 mieszkańców. Do „Wielkiego Lwowa” wejdą gminy: Kleparów, Hołosko Małe, Zamarstynów, Zniesienie, Kulparków, część Krzywczyc i część Bilohorszczy, dalej Sygniówka i Kozielniki.

Rada miejska stanęła na stanowisku, że utworzenie „Wielkiego Lwowa” należy do najpilniejszych i najważniejszych spraw gminy i dlatego uchwaliła wezwać prezydium miasta, ażeby sprawę tę w ciągu najbliższych miesięcy ostatecznie załatwić.

Drugą wielce ważną dla miasta sprawą było jednomyślne uchwalenie wniosku w sprawie przywrócenia z nowym rokiem szkolnym studjum farmaceutycznego przy uniwersytecie lwowskim.

Z Katowic.

Odbyła się tutaj konferencja w sprawie kanału Górny Śląsk—Gdańsk. Zebranie zagaił marszałek sejmiku śląskiego Wolny, poczem inż. Mierzynski wygłosił odczyt o projekcie budowy kanału, a inż. Skalka o kosztach przewozu na drogach wodnych. Uchwalono wezwać związki komunalne oraz przemysł i handel do poparcia finansowego tego doniosłego planu.

Treść Nr. 17-go.

Kwestja mieszkaniowa w Londynie.
O kształceniu urzędników komunalnych.
Przysze plantacje Warszawy.

Dział sprawozdawczy.

Sprawozdanie Wydziału Zdrow. Publ. za m. luty 1925 r.

Kronika miejska.**Okólniki i obwieszczenia.****Z życia miast polskich.**

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 29 kwietnia 1925 roku, między godziną 9 rano a 4 popołudniu odbędą się licytacje przymusowe od niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

Z. Chądzyńska, Andrzeja 11, kredens. I. Lipszyc, Piotrkowska 152, biurko. Lichtenfeld i Löwy, Karola 19, pianino, otomana, lustro. Tew. Akc. Wojdysławski, Piotrkowska 214, maszyna do pisania, 6 biurek, stół i 10 krzesel, dwie szafy, kasa ogniotrwała. Koplewicz Emanuel, Nawrot 34, otomana, toaleta. Praszquier I. Ch. Narutowicza 47, kasa ogniotrwała, biurko i fotel, biblioteczka. S i N. Szpiegelman, Ogrodowa 1, 60 kop Bassin R., Konstantynowska 58, biurko. Sz. Szajniak, Konstantynowska 63, lustro. W. Wajnberg, Konstantynowska 36, dwie koldry pluszowe. Abeshaus L. Konstantynowska 37, lustro-tremo. Beme i Masicki, Przejazd 1, maszyna do pisania, dwa biurka, 100 krzesel. Zabrocki A., Traugutta 6, fortepian, 20 stolików i 6 krzesel. Borkensztajn J. Konstantynowska 38, szafa do rzeczy. Trubowicz Hersz, Konstantynowska 40, tremo. Gutman B. Konstantynowska 42, 3 krzesła wyściełane. Lenga D., Konstantynowska 42, tremo. Szerman M., Konstantynowska 42, lustro. Zelman Jankiel, Konstantynowska 50, szafa. Lehman L. Konstantynowska 54, zegar stojący. Kocietek M. Konstantynowska 59, szafa do książek. Bornsztajn M. Konstantynowska 68, kredens. Kolton A., Konstantynowska 68, lustro. Kujawski M., Konstantynowska 72, szafa. Rozenberg Sz. Konstantynowska 77, lustro-tremo. Lasman M. Konstantynowska 80, zegar ścienny. Szlamkowicz B. Konstantynowska 86, szafa z lustrami. Gelfant L., Konstantynowska 90, lustro-tremo, zegar ścienny. Hersekowicz W., Lipowa 5, zegar ścienny. Tenenbaum S., Lutomska 11, dwa krzesła. Tron J., Lutomska 11, szafa do rzeczy. Głowiński Ch. Lutomska 14, kredens kuchenny. Apel G., Lutomska 15, kredens kuchenny. Baum J. Lutomska 15, zegar. Budnik Z. Lutomska 15, kredens kuchenny. Minc J. Lutomska 15, kredens kuchenny. Markowski F. Grosmana 6, szafa. Klape J. Krótka 11, szafa z lustrem. Komorowski W. Dworska 30, kredens. Lenc J. Aleksandrowska 12, szafa. Wodziecki L., Zdrowie, Majątek Poznańskich, szafa, fotel koszykowy, stół. Motel Hersz, Piotrkowska 41, 5 szt. paneli. Rotenberg A. Wschodnia 4, I garnitur. Bornsztajn I. M. Cegielniana 59, dwie szafy, maszyna do szycia, lustro-tremo, kredens, stół. Honigstok D., Cegielniana 44, I garnitur. Frajllich, Rozenblat I. i S-ka, Wschodnia 76, 3 szt. towaru. Grunisz F., Szkolna 16, stół. Ejzman H. N.-Cegielniana 12, szafa, lustro-tremo. Mendel Szlama, Cegielniana 2, szafa z lustrem, kanapa. Grosman A., Kilińskiego 48, 4 krzesła. Sztajnsznajder H. Południowa 3, zegar stojący. Budzyńska M., Wschodnia 55, zegar stojący. Grinblat J. Wschodnia 50, zegar i dwa krzesła. Jakubowicz J., Lutomska 7, biurko. Litman H., Stary-Rynek 8, tremo. Siwiński Sz., Zawiszy 32, bielizniarka. Bialer T. Kilińskiego 82, dwa fotele. Goszczyński J., Kilińskiego 85, dwa fotele, 8 krzesel, kanapa. Titzel A., Dąbrowska 7, maszyna do szycia. Wenske A. N.-Zarzewska 31, szafa z lustrem. Stańczuk W., Napiórkowskiego 81, waga mała. Rzewski Wł., Nawrot 55, lustro. Michrowski M., Kilińskiego 107, szafa. Sznajder Wł., Główna 67, tremo. Pniewski F., Wólczańska 63, szafa. Makówka P., Napiórkowskiego 39, biurko. Lewkowicz B., Piotrkowska 62, pianino i lustro, garderoba, zegar stojący, kredens pokojowy, biblioteka. Weyland St., Narutowicza 35, kredens, szafa, otomana, stół i obrus. Landeck O.,

Nawrot 38-a, pianino, kredens, kredens mały, otomana, stół, 12 krzesel, szafa, umywalka. Szyper I. M. Kilińskiego 120, pianino, kredens, zegar stojący, stół, 6 krzesel, dwa fotele, kasa żelazna, lustro-tremo, biurko, maszyna do szycia. Manasse G., Narutowicza 37, kredens, dwa dywany. Brodzka R. H., Narutowicza 37, pianino. Karpowski L., Narutowicza 49, pianino. Dera A., Kaliska 3, szafa, komoda, warsztat stolarski. Szulim Infeld, Rzgowska 35, szafa z lustrami, tremo, otomana, lustro-tremo. Wajs L., Piotrkowska 271, szafa, biurko. Pozner R., Radwańska 51, 3 szafy, kredens i pomocnik, toaleta i otomana, 10 krzesel, dwa fotele i stół, maszyna do szycia, dwie szafki nocne. Tenenbaum M., Al. Kościuszki 69, urządzenie pokoju gościnnego, dwie szafy. Szefer H. Piotrkowska 166, 4 fotole, dwa stoliki, tremo, i szafa. Szulc K., Al. Kościuszki 81, maszyna do szycia, 4 dywany, biblioteka, tremo, pianino, żyrandol elektr., 2 kanapy z salonu, 5 foteli, 4 krzesła, 2 stoliki. Szwajkert F., Nawrot 20, pianino, dywan perski, otomana, Kopel A., Piotrkowska 243, szafa z lustrem. Srebrnagóra J., Nowomiejska 5, szafa do rzeczy. Rojman I., Nowomiejska 78, szafa, kredens. Białogórski L., Wschodnia 51, szafa do rzeczy. Radoszycki A., St. Rynek 8, szafa, garderoba. Borensztajn F., Północna 13, szafa. Zarzewski I., Pomorska 3, pianino. Buzin A., Piotrkowska 6, szafa-garderoba, lustro-tremo. Zacharjasz Sz., Północna 19, szafa. Biderman A., Solna 12, dwie szafy do rzeczy. Szmalewicz B., Północna 6, dwie szafy. Bornsztajn Sz., Pomorska 20, dwie szafy do rzeczy, lustro-tremo, zegar stojący. Cymerman R., Cegielniana 36, zegar, dwie otomany, kredens, szafa. Hamer Ch., Cegielniana 44, maszyna do szycia i szafa. Kuszer Sz. J., Solna 5, lustro-tremo, Bajn I., Nowomiejska 5, zegar szafkowy, lustro toaletowe. Miński Ch., Solna 6, szafa do rzeczy, zegar ścienny. Mercel D., Nowomiejska 5, otomana, tremo, kredens, dwie szafy. Ogiński J., Mickiewicza 13, wszystkie rzeczy z mieszkania. Krzysztofiak A., Marysińska 34, 20 worków mąki. Pijanowski St., Łagiewnicka 41, szafa, zegar, dwa krzesła. Rachubiński K., Łagiewnicka 33, wszystkie rzeczy w mieszkaniu. Pełzowski W., Łutomierska 36, szafa, komoda. Drewnowicz A., Łutomierska 15, urządzenie sklepu. Wolrauch I., Drewnowska 19, dwie szafy. Gütrajch Ch. J., Brzezińska 4, kredens kuchenny. Arndt E., Aleksandrowska 109, szafa, kredens, 5 par damsk. kamaszy. Klajd Sz. Cegielniana 33, szafa, otomana, zegar, stół. Gliksman A. F., Piotrkowska 37, tremo, szafa, kredens, pomocnik. Kowalski T., Plac Wolności 2, dwa fotele plecione, stół i obrus. Grenda F., Kruszwicka 9, kanapa. Luba M., Plac Wolności 5, 300 butelek wódek i likierów. Miniszewska J., Pomorska 70, szafa, szafka, stół, kapa, firanka. Orłowski A., Drewnowska 83, otomana. Pruszycki W., Konstanfynowska 113, rower. Przybylski A., Łagiewnicka 33, szafa. Rozencajw P., Nowomiejska 26, 6 garnit. męskich. Barwicz M., Cegielniana 38, 6 bel papieru do pakowania i 6 bel papieru do pisania. Akawie A. T., Piotrkowska 56, maszyna do pisania, kasa ogniotrwała, biurko, 15 pak papieru. Zylberczak A., Piotrkowska 37, 260 mtr. wełny boston i innej.

W dniu 30 kwietnia 1925 r. między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

Rozenbaum M., Pańska 44, dwie szafy, otomana, lustro. Grosman J., ul. 6-go Sierpnia 76, kredens. Wagner J., Piotrkowska 92, garderoba, umywalka, kredens, biurko, maszyna do szycia. Najman P. F., Piotrkowska 85, otomana, kredens. Pinczewski F., Andrzeja 4, pianino, kredens, pomocnik, zegar, garderoba biała, garderoba z lustrem i toaleta. Cukier E., Andrzeja 11, tremo, maszyna do szycia. Kaczka M., Piotrkowska 238, 30 paltjesiennych. Majerowicz H., Karola 4, lustro, dwie szafy, kredens. Rzewski A., Piotrkowska 182, zegar stojący. Jakubowicz S., Węglowa 10, kredens, pomocnik, zegar stojący. Amoztajn A., Sienkiewicza 52, fortepian. Glajbman J., Sienkiewicza 52, pianino. Manasz M., Andrzeja 4, kasa ogniotrwała. Erig W., Andrzeja 2, maszyna do szycia, lustro. Abersztajn J., Andrzeja 32, szafa z lustrem, otomana, dwa biurka, maszyna do pisania, maszyna do szycia. Majewski St., Kopernika 27, kredens, lustro. Czuba J., Kopernika 61, biurko, szafa. Kac Ch., Narutowicza 39, kredens, zegar, otomana. Derejski St., Narutowicza 5, otomana, kredens, tremo. Sepitbaun I. M., Piotrkowska 58, garderoba z lustrem-toaletą, lustro-tremo, kasa ogniotrwała. Goldberg U., Zielona 57, szafa, garderoba, zegar, Kozak F., Piotrkowska 60, kredens, otomana. Kac D., Piotrkowska 83, tremo. Fabryka „Znicz” Wódna 12 | 14, kasa ogniotrwała. Witanowski B., Wólczńska 168, szafka nocna. Otton Stefan, Anny 30, maszyna do pisania „Remington”, dwa biurka, szafa, biblioteka. Cemel J., Targowa 24, maszyna do szycia. Górski W., Miedziana 22, lustro. Pawlikowski F., Juliusza 28, maszyna do szycia. Zajdel J., Pomorska 57, waga. Burchardt P., Przędzalniana 52, lustro. Wojciechowski L., Przędzalniana 58, kanapa. Perle M., Zakątna 67, obrus. Pawlikowski F., Gubernatorska 13, dwie kapy. Link R., Przędzalniana 13 kap. Gombiński M., Zielona 33, pianino. Drapkin F., Zielona 21, urządzenie z 3 pokoi. Kaliński I., Zielona 17, 50 paczek tytoniu „Ksanti”.

Redaktor: **Bolesław Dudziński.**

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi.